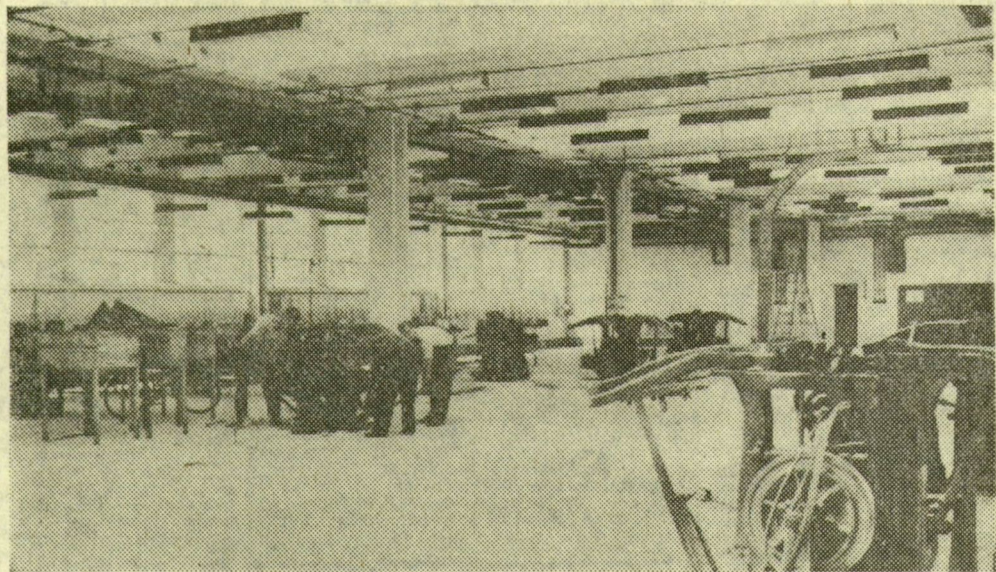

Költözik a seprűgyár

(Liebmann Béla felv.)

Helyére kerül az első seprűkötő gép az új gépcsarnokban

A munkások az augusztus 19-i műszak után végleg elbúcsúztak a Moszkvai körüli seprűgyártól. Megöregedett az üzemi épület, s vele együtt elfáradt jó néhány gép is. A mai kor követelményeinek nem felelt meg a régi gyár, s ezért — nyúdíjzták.

Augusztus 22-én megkezdődött a költözködés a 20 millió forintos beruházással épült Cserzy Mihály utcai új korszerű üzemháza.

Az Ecset- és Seprűgyárban már hónapokkal ezelőtt megkezdődött az előkészület. A műszakiak valóságos „haditervet” szerkesztettek, amelyben a legapróbb részletekig kidolgozták a költözködés összes műveletét. Még a gépek szerelésének sor- és időrendjét is előre rögzítették.

A „haditerv” szerint most befejeződött a munka egy része: a régi gyárból 40 gépet átszállítottak a Cserzy Mihály utcai gépcsarnokba. A szerelők gyorsan haladnak, mert a gépalapzatokat már jóelőre lebetonozták.

Magyarországon nem gyártanak seprűipari gépeket, a külkereskedelemben is nehéz a beszerzésük. A Szege-di Ecset- és Seprűgyárban egy évvel ezelőtt határozták el, hogy saját maguk fogják elkészíteni a legszükségesebb berendezéseket. A TMK-műhelyben alapos kísérletezés után augusztus közepére — az előre kitűzött határidőre — elkészült tizenegy seprűkötőgép, s ezek most, az év végéig még további 22 követi, így pótolják az elavult, kiselejtezett típusokat.

A gyári TMK-ban az új seprűgyár részére szállító-kocsikat is készítettek, melyek könnyítik a fizikai munkát és a termelékenységet is növelik.

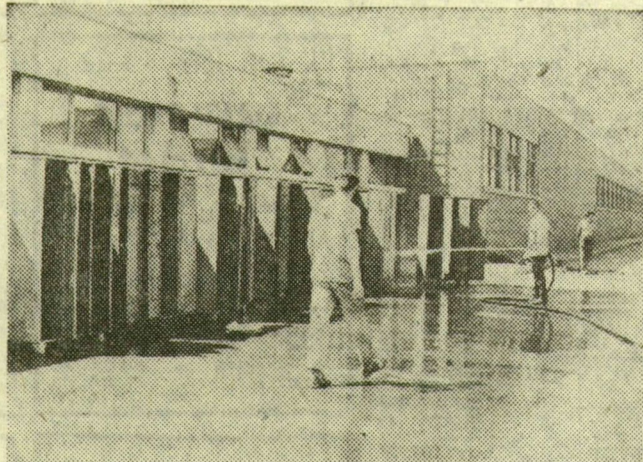
A gépszereléseket, az áttelepítést „hivatalosan” negyvenen végzik, de a nagy költözködésben az egész gyár kollektívája segít. A dolgozók egy hét alatt közel 400 óra társadalmi munkát végeztek: takarítottak, parkírozták a Cserzy Mihály utcai épület környékét, tisztították, átfestették a régi gépeket. Az ecsetüzemből, ahogy vége van a műszaknak, a brigádok átmennek a Cserzy Mihály utcai telepre és sötétedésig itt folytatják a munkát.

A dolgozók segítőkészségének és az alapos előkészítésnek köszönhető, hogy a költözködést két hét alatt

lebonyolították. Eddig minden az előre megszabott program szerint történt, váratlan akadályok nélkül. A jövő hét elején már a pró-

baüzemelésre is sor kerül, majd szeptember 5-én megindulhat a folyamatos termelés.

M. L.

Az udvaron az őrözőszekrényeket tisztítják az önkéntes takarítóbrigádok

A buszpályaudvar forgatagában

Egy fiú a másikhoz:

— Te Laci, hol lehet itt egy málnát meginni?

— Nem tudom...

— Te, ez rosszabb, mint Kecskemét... — És izga-

tott keresgélés után a kővér virágkosarak közt átvágnak a szemközti oldalra, ahol üzletsor van, és hátha...

Mert a Budapest—Novi Sad-i járat, amellyel jöttek, keveset vár. A többi utas is tévován nézelődik frissítő után. Hiába, mert az új szege-di buszpályaudvaron a bűféforgalmat egyetlen mozgó fagyaltárus képviseli. És az esőben az is sikertelenül...

Óra és telefon

— Márpedig nem sok kilátás van bűfé felállítására, nincs helyünk — mondja Balogh Imre, a MÁVAUT állomásfőnök-helyettese —, pedig valóban nagyon elkélne.

— Kerestem a telefont, a beféért automatát...

— Hiába, nem tudunk megengedni a postaigazgató-sággal.

— Szintén helyhiány miatt?

— Hát, részben. Fabódát mi nem engedünk felállí-

taní, nyitott, falra szerelt állomást meg a Posta.

— Úgy tudom, volt itt egy villanyóra is, ami időnként pontatlanul működött...

— Már szereztünk helyette másikat. Az áramingadozások miatt járt rosszul. A mostani, mechanikus szerkezetű, hetenként egyszer kell felhúzni. De legalább jó...

Napi 200 kilométer

A személyzeti társalgó tele van. Visszaérkezett, vagy később induló vezetők, kalauzok, tartalékos szolgálatban levők beszélgetnek, eszegetnek, vagy tologatják a sakfigurákat.

Ormándi Józsefet is sakkolás közben zavartuk. Bar-na arcán nem látszik a fáradtság. Pedig mindennap hajnali 4 órakor hozza Sövényházáról a szerződéses, pótkocsis járaton a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat munkásait. Aztán következik két menetrendszerinti járat az országhatárra: S 16.20-ig, mikor indul vissza a munkásjárat — tartalékos szolgálatot teljesít.

— Mennyi a napi kilométer?

— Kétszáz körül.

— Nem fárasztó?

— Megszoktam, meg szeretem is. Csak télen nehezebb. Sövényházán nincs garázs. Éjjelente járatni kellett a motort, hogy reggel indulhassunk.

— Hány éve vezet?

— Tizenhárom. Hat éve vagyok Szege-den.

— Hiba, karambol?

— Soha. Azaz, hogy egyszer két deci sör miatt föl-írtak... Maszek úton, mo-

toron.

Egy-egy kocsit előáll

A váróteremben csomagtól körülveve fázósan kuporognak az emberek, a pe-

ronon is kevés a pad. Időnként csöndben egy-egy kocsi „előáll”. ritkul a tömeg. Aztán új utazók melegítik az otthagyt helyeket. Meg-megkeresik az újságot, nézik a megérkező buszok utasait.

Most éppen a debreceni járat futott be. A szege-di „debreceni” hajnalban indult innen.

— Mit csinálnak itt, míg megfordulnak? — kérdeztük a vendégjárat „pilótáját”, Cseppentő Lászlót.

— Takarítunk, kereket javítunk, pihenünk.

— Mennyi az utasforgalom?

— Hát ezen a kis kocsin napi 400—500 ember. 4—5 ezer forint körüli pénzfor-galommal — mondja Nyéki László kalauz.

— Másnaponként jönnek ide Debrecenből. Otthon mit csinálnak?

— Én néha mikrózom — mondja a vezető —, én meg a miskolci járatral dolgozom — így a kalauz.

— Nem fáradtak?

— Hát...

Új járatok

Mióta megnyílt ez a szép pályaudvar, sok új buszjárat is indult. Nagy érdeklődés követte a tavasszal beinduló nemzetközi — Szabadkára — járat születését, nyilvánvalóan meg a síófoki vonalat.

Szeptember 1-én meglepeté-sek tartogattak. Dunaujváros-ba például menetrendszerű járat indul, s így sok hely-séghez, például Kisköröshöz is közvetlen vonal kapcsolódik. Mórhalom meg járat-sűrítést, két kocsit kapott.

A buszok jönnek, men-nek... Azon tűnődöm, hogy ez a negyven méteres peron, szerte az országban hány kilométerre távol?...
J. A.

Új tanév — új feladatok

Hasznos javaslatok az iskolaigazgatók tanácskozásán

Tegnap befejezte háromnapos munkáját az 1966—67-es iskolai tanévet előkészítő igazgatói értekezlet. A tanácskozás második napján megjelent Perjési László, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára is, és nagy érdeklődéssel kísért előadást tartott időszerű bel-politikai és oktatáspolitikai kérdésekről. Az értekezleten Kovács József, a Szeged m. j. városi tanács művelődésügyi osztályának vezetője értékelte az elmúlt tanév legfontosabb eredményeit, valamint tájékoztatót adott az új iskolai év jelentősebb feladatairól. Mintegy 23 felszólalás hangzott el: a párt-, állami és társadalmi szervek képviselői, általános és középiskolák igazgatói beszéltek az oktató-nevelő munkáról, az iskolai kapcsolatos egyéb tevékenységről szerzett tapasztalataikról.

A nevelés társadalmi ügy

Az értekezlet elérte cél-ját. Három napon keresztül tanácskoztak az iskolában folyó oktató-nevelő munka legfontosabb kérdéseiről, de megfelelő súlyt kaptak a kü-lönléle társadalmi szervek-nek az iskolai élettel kap-csolatos problémái is, kü-lön-külön. Mert ez volt a tanácskozás egyik legna-gyobb jelentősége, hogy egy-más mellett mondta el vé-le-ményét a házigazda Tö-mörkényi gimnázium igazga-tója és a pártbizottság mun-katársa, a Madách utcai ál-talános iskola igazgatója és a Kiegészítő Parancsnokság képviselője, kollégiumi igaz-gató és a városi KISZ-bi-zottság titkára. Egyszóval mindazok, akik valamilyen formában, közvetlenül vagy közvetve érintettek az is-kolai munkában. Így, együt-tesen reprezentálták: a ne-velés társadalmi ügy, s az iskola manapság egyre ke-vésbé elégedhet meg az-za-l, hogy bezárkózik szűk falai közé. Ki kell tární ka-pu-it valamennyi segítőkéz-felé, hiszen az iskola a diá-kokon, pedagógusokon és szülőkön túl egész társadal-

munk érdeke. Ebben a szel-lemben hangzottak el a kü-lönléle felszólalások. Fel-szólalások, melyek a jövő tanév problémáiról: az új első osztályos közösségek kialakításáról, a KISZ segítő-készségéről, családlátoga-tásokról, a bukácsokról, kor-repetálásokról, a hátrányos helyzetben levő tanulók fo-kozottabb támogatásáról, az általános iskolában átme-letet jelentő, sok nehézség-geli teli V. osztályról, a fe-leltetések különböző for-máiról, az iskolán kívüli magatartásról egyaránt szó-ltak. Mind egy-egy meg-sok-szorozódó feladataihoz.

Magasabb szinten

Felmerült a szakmai kép-zést nyújtó iskolák problé-mája is. Hogyan tudjuk a jövőben biztosítani rohamo-san fejlődő iparágaink: a gumi-, olaj- és vegyipar megfelelő szakmunkás-utánpótlását? Talán vegyipa-ri szakközépiskola létesíté-sével? Az iskolahálózat fej-lestése nélkül a város már nem tudja vállalni több nem-szegedi fiatalnak középfokú képzését. Általános iskolá-inkból évenként átlagban félezerrel többen kerülnek ki. Velük a szakmunkáské-p-ző-iskoláknak, technikumok-nak és szakközépiskoláknak kell számolni. Igaz, egyre inkább bekapcsolódnak a szakember-utánpótlás ké-p-zésébe a gimnáziumokkal közös igazgatású szakközép-iskolák. Szakközépiskolák, melyek végzős tanulóikat sajnos nem mindig tudják a termelőmunkában elhe-lyezni. Vannak fiatalok, akik érettségi után nem akarnak a szakmában dolgozni, de az is gyakran előfordul, hogy maguk az üzemek sem szí-venesen alkalmaznak érettsé-gizett szakmunkásfiatlokat. Pedig ezeknek az iskolák-nak jelentősége a következő években tovább növekszik. Kormányrendelet intézkedik itt a magasabb szintű ké-p-zés bevezetéséről. Helyzetük mégsem megnyugtató. A kereskedelmi eladók, a me-zőgazdasági szakmunkások

és egyes nagyüzemek ipari tanulói általános, illetve középiskolákba járnak délutá-nonként. Pedig a következő években az egyre inkább fel-merülő igényekhez fokozot-tabb segítséget kell nyújta-ni. (A harmadik ötéves terv szerint mintegy tíz tante-remmel fogják bővíteni az iparitanuló-iskolát Szege-den.)

Fokozottabb felelősség

Az oktató-nevelő munká-val kapcsolatban sok szó esett a gimnáziumokban fo-lyó gyakorlati foglalkozá-sokról, pontosabban azok színvonalának csökkené-séről. A szakmai előképzés jel-lege egyre inkább megszűnő félben van, bár az 5+1-es formát teljesen azért nem szüntették meg az első osz-tályokban sem. Csökkent vi-szont a gyakorlati oktatás-ban nem résztvevők száma, jöllehet az ilyen foglalkozá-sok létjogosultsága sem az általános iskolákban, sem a gimnáziumokban nem lehet vitás. „A következő évek-ben feltétlenül tovább kell lépni bizonyos tartalmi-módszertani fejlesztések te-rén” — szögezte le a ta-nácskozás. A gyakorlati fog-lalkozásokon az igazgatók-nak fokozottabb szerep jut majd, jobban figyelemmel kell kísérniük ezeket az órákat. Nagybbr szerepet kap a szemléltetőeszközök készítése. A tanulók saját maguk által fabrikált esz-közöiből helyi, majd or-szágos kiállítást szerveznek a közeljövőben.

Kapcsolat az üzemekkel

Ahogy hátterbe szo-rult a szakmai előképzés, úgy lazult az üzemek és is-kolák kapcsolata is. A ko-rábbi években gyümölcsö-ző kapcsolat hiányának ká-rát vallja még az általános iskolákban folyó politech-nikai oktatás, noha nagy szükség van rá a tanulók pályaválasztása szempont-jából is.

Az igazgatói értekezlet álláspontja: az életre való felkészítés jelentős része, hogy a fiatalok megismer-kedjenek azokkal a szak-mákkal, melyekben tanulmá-nyaik befejeztével elhelyez-kedhetnek. A következő év-ben szorosabbá kell ten-ni az üzemekkel való ka-pcsolatokat több tantárgy ke-retén belül, gyakorlati fog-lalkozásokkal, üzemlátogató-sok segítségével, az egész iskolai nevelőmunkával.

Százéves az erdészeti egyesület

Kállai Gyula elvtárs üdvözlő levele

Sopronban pénteken foly-tatta munkáját az Országos Erdészeti Egyesület jubileumi vándorgyűlése. A vándorgyűlés hazai és külföldi résztvevőit levélben üdvözölte Kállai Gyula elvtárs, a Minisztertanács elnöke.

— A magyar forradalmi munkás-paraszt kormány nevében forró szeretettel és őszinte nagyrabecsüléssel köszöntöm fennállásának századik évfordulóját alkalmából az Országos Erdészeti Egyesületet, tagságát és vezetőit — hangzik a levél. A nagyműtű egyesület és a magyar erdészet e hosszú idő alatt számos nagy feladatot megoldva védtek és gyarapították egyik legnagyobb nemzeti kincsünket, az erdőt. Töretlenül munkálkodnak az új szocialista társadalmi rendben is, amely a korábbi-nál jóval nagyobb lehetősé-geket biztosít nemes célki-tűzéseink megvalósításához.

— Kormányunk nevében kívánok önöknek továb-bi sikerekben gazdag

munkát, erőt, egész-séget, boldogságot — fejze-rdők be a Minisztertanács el-nökének levelét, amelyet a tanácskozás résztvevői nagy tapssal fogadtak. (MTI)

Orvosírók nemzetközi találkozója

A debreceni Orvostudomá-nyi Egyetemen pénteken megkezdődött az orvosírók nemzetközi találkozója, amelyre Olaszországból 30, Franciaországból 20, Lengyelországból 10 küldött ér-kezett. Vannak résztvevők Angliából, Romániából, Iz-raelből, Algériából és Brazi-liából is. A találkozóon dr. P. Ganiere, a francia orvosírók csoportjának elnöke mondott megnyitó beszédet.

Több lesz az autógumi

Tegnap délelőtt az Autó-klubban ismertették az au-gusztus 27—28-án sorra ke-rülő VI. Nemzetközi Cordatic Kupa versenyt. Ebből az alkalomból Pázziczky Jenő, az Országos Gumiipari Vállalat termelési igazgatója vázolta a gumiabroncs-gyártás je-lenlegi helyzetét. Elmondta: az autógumi-tömlő forgalmát felszabadították. Jó hír még:

a baráti államokban folyta-tott kooperációs megállapo-dások eredményeként a gu-miabroncs-ellátás már az idén, de főleg 1967-ben roha-mosan javul: akkor már 90 ezer autógumit hoznak for-galomba. Bejelentette: az öt-éves terv idején felépítenek egy teljesen új személygép-kocsi-gumiabroncs gyárat, amely az eddigi ellátást a kétszeresére növeli.

A váróteremben csoma-goktól körülveve fázósan ku-porognak az emberek, a pe-